

vil risikoen for ekstreme tankemåders indpas og fundamentalistisk påvirkning kun være stigende.

Der er sket et afgørende skift i Danmarks internationale omdømme. Vi er ikke længere noget godt eksempel til efterfølgelse for spirende demokratier rundt om i verden, heller ikke de lande, der står i kø for at blive optaget i EU, kan længere tage ved lære af os, hvis de ønsker at leve op til de europæiske standarder for demokrati og menneskerettigheder.

I stedet for helhjertet og effektivt at tage fat om de store sociale og samfundsmæssige problemer, der på grund af årtiers forsømmelser er opstået som følge af den fejlslagne integration, udråbes indvandrere og flygtninge som roden til alt ondt. I stedet for at afdramatisere og analysere problemerne og søge saglige, praktiske og overskuelige løsninger, fremhæves selv små konflikter på hysterisk vis som uoverskuelige, ja, så kulturelt og religiøst betingede, at de kategoriseres som uløselige.

I »danskhedens« navn har vi skridt for skridt vænnet os til, at vi udviser vore mest udsatte medmennesker, skønt der består en begrundet mistanke om, at de vil blive forfulgt, udsat for tortur eller simpelthen forsvinde sporløst i deres hjemlande. Med lovgivningen som våben splitter vi familier ad, skiller forældre fra børn, mænd fra hustruer og sender politisk forfulgte i armene på deres forfølgere en fremfærd, der i sin administrative, rationelle umenneskelighed har mindelser om den behandling, de tyske jøder blev udsat for, da de af det danske Justitsministerium blev sendt tilbage til det nazistiske Tyskland i 1930'erne.

Vi er inde i en farlig tilvænningsproces, der gør os døve og blinde over for skreddet i vore værdier. Dagligt optrappes retorikken, dagligt vokser doserne af aggressivitet i politik og medier, men vi hører det ikke mere, ser ikke uretten, for vores målestok for demokratisk anstændighed synes at være gået tabt.

Vi tror på det danske demokrati, på dets levedygtighed og fundamentale sundhed. Vores historie er rig på umistelige moralske værdier, som også bør lede os, når vi i fremtiden forsøger at navigere os frem i en verden, der ikke længere er så overskuelig, som den var engang. Derfor må vi også spørge os selv og hinanden, om det moralske skred, der er sket her i landet, og den afmontering af vores humanistiske samfundsmo-

del, der i de senere år er igangsat af et snævert folketingsflertal, skal have lov at fortsætte: Er dét virkelig det Danmark, vi ønsker at leve i?

Vi lever et privilegeret liv, men følger der ikke også forpligtelser med privilegierne? Er der ingen grænser for, hvilken nedværdigende behandling af andre mennesker, vi ønsker at leve lykkeligt med?

Anstændige mennesker findes inden for alle partier og alle politiske retninger, og vi tror, at i Danmark er de anstændige endnu i flertal. Det er på tide, at vi alle begynder at bruge den ytringsfrihed, som ikke blot er vores grundlovssikrede ret, men også demokratiets fundament. Det er på tide, at vi deler os efter vore anskuelser og dybeste overbevisninger, også og især dem, der går på tværs af partiskel. Det er på tide, at vi siger fra.

Gør vi det ikke, vil vores fremtid blive præget af stadig mere umenneskelighed og intolerance. Vi vil ende med et opsplittet og til sidst uigenkendeligt og konfliktskyldt Danmark, som kun de færreste af os vil bryde sig om at leve i.

Det handler ikke kun om etniske minoriteter. Det gælder også det Danmark, vi indtil for kort tid siden havde grund til at være stolte over at være medborgere i.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *integrationsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (V, S, DF og KF):

Til § 1

1) I den under nr. 2 foreslåede § 16 a indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Vurderer kommunalbestyrelsen, at der er risiko for, at en udlænding, som påbegynder en uddannelse efter stk. 3, kan få særlige vanskeligheder ved at gennemføre uddannelsen, skal kommunalbestyrelsen underrette uddannelsesinstitutionen om, at udlændingen er pålagt at påbegynde uddannelsen efter integrationslovens § 16 a. Underretning kan ske uden samtykke.«